

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 522: Kinh Lăng Nghiêm Nói, Chúng Sanh Thời Nay, Đấu Tranh Kiên Cố, Rất Khó Nhập Đạo. Đấu Tranh Khởi Từ Chấp Trước, Chấp Trước Khởi Từ Phân Biệt, Phân Biệt Khởi Từ Ngã Kiến. Mà Phật Pháp Chính Là Chuyên Trị Căn Bệnh này

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Kinh Lăng Nghiêm nói, chúng sanh thời nay, đấu tranh kiên cố, rất khó nhập đạo. Đấu tranh khởi từ chấp trước, chấp trước khởi từ phân biệt, phân biệt khởi từ ngã kiến. Mà Phật pháp chính là chuyên trị căn bệnh này.】

Điều này đích thực không sai, giống như “Kinh Kim Cang” chính là một phương thuốc hay. Đáng tiếc là người hiện nay thích tụng “Kinh Kim Cang”, rất tôn trọng kinh, nhưng lại không làm theo, vậy thì có tác dụng gì? Vẫn là ngã kiến, ngã kiến chính là điều vừa mới nói, là cách nhìn của tôi, suy nghĩ của tôi, vẫn là làm theo cách đó. Mỗi người đều khẳng khẳng “đây là cách nhìn của tôi, suy nghĩ của tôi”, thì sao mà không xảy ra tranh cãi cho được? Cho nên Tăng đoàn hòa hợp ngày nay không còn nữa. Tôi vào thuở trước, nói lời này chắc cũng đã hai mươi năm rồi. Hai mươi năm trước ở Đài Loan có một vị lão cư sĩ, cũng là người rất có thân phận, có địa vị. Có một ngày ông thỉnh tôi dùng trai, mời tôi dùng cơm. Ở Đài Bắc có một nơi tên là Công Đức Lâm, thành phố Đài Bắc của hai mươi năm trước và hiện tại hoàn toàn không giống nhau. Ông ấy chỉ mời một mình tôi, lúc ăn cơm, dáng vẻ của ông ấy rất buồn bã. Ông nói: Pháp sư, hiện nay có rất nhiều người tạo tội nghiệp. Tôi hỏi: Tạo tội nghiệp gì? [Ông đáp:] Sẽ đọa địa ngục A Tỳ. Tôi nghe thấy nghiêm trọng như vậy, liền hỏi người nào tạo tội nghiệp đọa địa ngục A Tỳ? Là tạo nghiệp gì? Ông ấy nói: Phá hòa hợp Tăng. Tôi vừa nghe liền bảo: Ăn cơm đi, ăn cơm đi! Đừng nghĩ đến chuyện này nữa. Ông ấy hỏi: Tại sao vậy? Tôi đáp: Ông nhìn thấy hòa hợp Tăng ở đâu? Tôi vừa hỏi câu này, ông ấy suy nghĩ một lát rồi bật cười. Không cần

người bên ngoài đến phá hòa hợp, sống trong tự viện, chính bản thân họ đã đánh nhau, đã cãi lộn rồi, hòa hợp ở chỗ nào chứ? Nếu thật sự có hòa hợp Tăng, phá hòa hợp Tăng sẽ đọa địa ngục; tôi nói tôi chưa từng thấy qua. Một ngôi miếu nhỏ, hai người ở, hai người đều thường xuyên cãi vã, đều cãi lộn, thì làm sao họ hòa hợp được? Cho nên tôi thành thật nói với ông ấy, tôi bảo tôi chưa từng thấy qua Tăng đoàn hòa hợp, ông đã từng thấy ở đâu? Ông ấy cũng chưa từng thấy qua, vậy nói việc đó làm gì? Không có chuyện đó đâu, không có ai phá hòa hợp Tăng cả.

Tăng đoàn hòa hợp được xây dựng trên nền tảng nào? Kiến hòa đồng giải. Cho nên Thế Tôn thật khiến cho người ta bội phục, chúng ta không thể không năm vóc gieo sát đất (ngũ thể đầu địa). Lão nhân gia Ngài xây dựng nền tảng hòa hợp, kiến hòa đồng giải ở đâu? Không phải nói rằng kiến giải của ta là chính xác, các ông đều sai lầm, đều phải dựa vào ta, Phật chưa từng nói lời này ; tất cả chúng ta đều đem mọi suy nghĩ, cách nhìn vứt bỏ đi hết, như vậy chẳng phải là hòa hợp rồi sao? Thật cao minh, khiến cho người ta không còn lời nào để nói. Quý vị có tri kiến thì chính là sai lầm, chính là mê hoặc, chính là điên đảo, chính là phân biệt chấp trước ; tất cả mọi người, tâm của đại chúng đều thanh tịnh, đều không có tri kiến, thì đây chính là hòa hợp, điều này rất khiến người ta bội phục. Vì thế, nếu bảo chúng ta dựa vào một người nào đó, thì ta chắc chắn không phục, tại sao tôi phải dựa vào anh? Tại sao anh không dựa vào tôi? Cho nên chiều này của Phật rất cao minh, Phật cũng không nói “Các ông dựa vào ta, ta là Phật”, Phật không hề nói như vậy; Phật nói: Tất cả chúng ta thấy đều xả bỏ tri kiến, chẳng phải là giống nhau rồi sao? Chẳng phải là hòa hợp rồi sao? Vì thế chúng ta đọc kinh Phật, nhìn thấy phương pháp này của Thế Tôn, bội phục đến năm vóc sát đất, thật sự có thể khiến cho người ta tâm duyệt thành phục (trong lòng vui vẻ mà thành tâm khâm phục). Giống như trong “Kinh Kim Cang” nói ly danh tự tướng, ly ngôn thuyết tướng, ly cảnh giới tướng, thân tâm thế giới thấy đều buông xuống, như vậy thì liền hòa hợp, cái “kiến” này liền đồng rồi, “kiến đồng giải” chính là cái “đồng” như vậy. Cho nên Phật pháp đích thực là chuyên trị căn bệnh này, chúng ta kiến hòa đồng giải, còn có gì để tranh giành nữa? Mọi tranh chấp đều không còn nữa. Tranh chấp không còn, tuyệt đối sẽ không có đấu tranh, cho nên thế giới này mãi mãi là hòa mục, mãi mãi là thái bình, nền tảng của nó được xây dựng ở ngay đây, điều này hoàn toàn là chân thật, không có mảy may hư vọng nào.